

Bilthoven

Weer terug op ons eerste oppashuis, echter nu in wintertijd. Veel sneeuw en steeds rond nul graden. Toch verhaarde de zwarte 12 jarige hond op weg naar een zomervacht. Kennelijk volgt de hond een cyclus, die ongeacht de temperatuur buiten, in een vast ritme in gang wordt gezet.

Je went snel aan een huis waar je eerder bent geweest. Het krijgt al na een paar uur iets vertrouwds. De wandelroutes worden snel opgepakt, eventueel een nieuwe gevonden. Op zondagochtend troffen een in een besneeuwd bos medewandelaars, allen mannen, die wel openstonden voor een gesprek. Algauw maakten we gevieren een uitgebreide ronde langs sparren en in winter outfit gehulde bomen en struiken, waarbij we werden voorgelicht over bezienswaardige plekken en huizen in Bilthoven.

Utrecht

Een uitstapje naar Utrecht is met Bilthoven als vertrekpunt, zo gemaakt. Al wandelend langs de grachten zat bij een plantsoen een jongeman te schreeuwen op zijn bankje naar voorbijgangers. Zoals dat meestal gaat, negeerden zij deze afwijkende man, ongetwijfeld vanuit een bij hem opgeplakt etiket dat niet paste in hun wereld.

Aangezien hij het over vogels had met een beschrijving die mij niet direct bekend voorkwam stopte ik voor een gesprek. Hij merkte algauw op dat ik mijn tijd ver vooruit was waarbij het mij duister was wat hem op die gedachte had gebracht. Heerlijk drinkend van zijn flesje Mangosap (volgens hem smaakte het naar honing) zette ons geanimeerde gesprek zich voort over vogels en geluiden. Dat er verschillen tussen vrouwtjes en mannetjes waren keek hij van op. Vrouwtjes maakten toch geen geluid? Dat waren piepers, maar verder toch niet. Nee, die zet je op het vuur, zei ik, dus dat ligt weer anders. Hij lachtte en ging snel over op zijn favoriete onderwerp, God. Alles wat in zijn leven gebeurde hing hij op aan god. God stuurde hem zelfs naar de tandarts als dat nodig was. God bepaalde alles en hij was maar een uitvoerder van zijn opdrachten. Hij keek verrast op toen ik stelde dat hij in eerste instantie zelf moest handelen en zelf daarvoor verantwoordelijk was en dat god hem voldoende had gegeven om het zelf te doen. Ophouden met God wil dit en God wil dat. Hij kon het niet meer volgen en zei dat het hem deed puzzelen. Hij kreeg toch loon daarvoor? "Het loon jij verwacht heb je allang gekregen", vervolgde ik. "Die fiets bedoel je?, wijzend op een oude fiets die vlakbij hem er puik bijstond". "Hij stond ineens in de schuur, helemaal opgeknapt." Na een lang gesprek vroeg hij hoe ik heette en bij het noemen van mijn naam kwam het bekende epos over de non Beatrijs uit de middeleeuwen onmiddellijk bij hem boven. "Ja, en Maria steunde haar door in haar afwezigheid haar plaats in te nemen in het klooster", riep ik lachend, terwijl ik weer doorliep. Verwonderd keek hij mij na. Hij straalde en gaf de indruk dat zijn dag niet meer stuk kon.

Voor hond Jackey was the place to be daar waar voedsel onderdeel van handeling was. Ieder kraakje van verpakking werd door haar opgemerkt met de daarbij passende blik, een van het door merg en been gaande smekende soort. Soms werd ik er helemaal gek van en bouwde ik een fort aan stoelen rondom de open keuken, zodat de hond vanuit de aangrenzende ruimte waar zijn mand stond mij niet voor de voeten kon lopen. Toch vond hij altijd weer een opening om zich over te geven aan de speurtocht naar geknoeid voedsel op de grond. Een voortdurend spel tussen ons dat op een simpele manier beëindigd had kunnen worden, maar daar zijn we niet aan toe gekomen.